

Dan Ștefănică, armonie frântă

Pe Dan l-am cunoscut în anul trei de Conservator, când am devenit colegi de an, de secție și de bancă, în urma transferului meu de la Cluj la București. A fost primul din clasă care a depășit, aproape instantaneu, ușoara superioritate a bucureșteanului vis a vis de ardeleni, atunci o rara avis la facultatea de muzică. M-a cucerit din prima clipă prin jovialitatea lui mirătoare, prin candoarea sufletească și mai ales prin cavalerismul aproape desuet cu care mă trata. Așa că la foarte scurt timp eram și buni prieteni. Cu el am cunoscut Atheneul Român, unde mă invita la concerte. Cu și prin el m-am îndrăgostit de Gershwin, pe care-l iubea nespus și a cărui "Rapsodie Albastră", dar mai ales "Concert pentru pian și orchestră" a devenit leit motivul nostru zilnic. Am plâns împreună privind înmărmuriți istoria tulburătoare a tinereii evreice din timpul războiului, din

filmul "Jurnalul Annei Frank", și ne-am bucurat până la extaz tot împreună când cot la cot dezlegam efectul unic al viorilor lui Ceaikovski. M-a ajutat să descopăr Bucureștiul cu frumusețile sale, dar și excesiva bună dispoziție, cauzată de hazul situațiilor, create în mare parte de el, petrecute la grădinile de vara din Mamaia, unde cânta pe timpul vacanțelor.

Mergeam adesea la hotelul Sofitel, să-l ascult cântând la pian... Doamne, ce frumos cânta! Cum intrai în hol, avea pianul imediat pe dreapta, era parcă în lumea lui, indiferent câți și dacă îl ascultau. A fost tare marcat atunci când conducerea hotelului a renunțat la el, era cu siguranță pentru el o sursă de venit deloc neglijabilă. Ultima dată l-am văzut în primăvara anului trecut, după ce primise premiul U.C.M.R.: era necăjit că nu mai primea revista "A. M.", ca înainte, venise la redacție să-și ia un exemplar, apăruse acolo, normal, și fotografia lui. Este chiar fotografia pe care o vedeți alăturat...

Născut la 8 ianuarie 1944, compozitorul a absolvit cursurile secției "Compoziție, dirijat și pian" la Conservatorul bucureștean. Încă de pe băncile facultății devine profesor de muzică de cameră la Liceul "Dinu Lipatti", iar între 1976-1981 activează la Școala populară de artă. Din 1973 este membru titular al Uniunii cineaștilor, iar în 1976 este primit în U.C.M.R. A scris muzică de cameră, simfonică, ușoară, de jazz, de teatru. Unii dintre cei mai importanți regizori (Lucian Bratu, Șerban Marinescu, Stere Gulea, Andrei Blaier, Alexa Visarion, Dan Mironescu) i-au dorit colaborarea - așa s-a născut muzica sa pentru banda sonoră a filmelor de lung-metraj "Drum în penumbră", "Domnișoara Aurica", "Orașul văzut de sus", "Jachetele galbene", "Cel mai iubit dintre pământeni", "Crucea de piatră", "Terente, regele bălților", "Vulpe-vânător", "Dulcea saună a morții", plus peste 40 de filme de scurt-metraj. A participat la concerte de jazz, a efectuat turnee ca pianist în S.U.A., Elveția, Venezuela, Germania, Anglia, Mexic. A obținut numeroase premii importante pentru muzica de film, dar și pentru muzica ușoară a câștigat mai bine de zece distincții - din partea U.C.M.R. (1995, 2010), la Mamaia (unde a fost de câteva ori și în juriu), dar și la Poznań, în Polonia.

Rareori am fost atât de emoționată ca în preajma lui, când își arăta pofa nebună de muzică, pe care o lua când în serios, când în glumă, cu aceeași pasiune. În timpul facultății mi-a dat și un nickname (Motane), inspirat din ticul meu de a desena un cap de pisică, pe orice îmi cădea în mână: șervețel, bilet de tramvai, program de sală sau foaie de muzică, poreclă cu care mi s-a adresat frecvent până mai săptămânile trecute.

Dan Ștefănică a fost un om și un prieten deosebit. Cât despre ce fel de muzician a fost (compozitor și pianist jazzist), sincer, sper că știe toată lumea. În orice găsea motiv de veselie și optimism. De aceea, n-am înțeles plecarea lui atât de bruscă și definitivă?

Și mă doare nespus.

Așa că Dane dragă, ce mai pot să-ți spun eu acum? Decât că îți mulțumesc pentru că ai făcut parte din viața mea, veselindu-mă cu bucuria ta, că-ți mulțumesc pentru Ceakovski, Gershwin, Beatles și pentru cavalerismul tău de epocă.

Sper să te fi întâlnit deja cu Gershwin și ca o schimbare bine potrivită și meritată, să cânte el pentru tine acum. Și îți mai doresc Dane, ca să fi în eternitate învăluit de „Rapsody in blue”.

Doina MOGA

A fost un artist modest, discret, pe care rareori îl vedeai la evenimente. De aceea a fost o bucurie să-l întâlnesc, acum vreo doi ani, la lansarea unui album compus de regretatul, inimosul Eugen Berteau, pentru o solistă pe care acesta dorea s-o impună, Cristinell, în cuprinsul căruia Dan Ștefănică avea o compoziție minunată, pe care intenționase cândva s-o vadă în finală la Mamaia (dar era un cântec prea frumos, ce să caute acolo?). Dintre cele peste 200 de titluri de muzică ușoară și jazz înregistrate ne-au rămas în memorie "Primul vals" (piesă din 1970, legată indisolubil de vocea de neuitat a lui Aurelian Andreescu), "Noapte de argint" (Stela Enache), "Vorbe de foc", "Bate, bate vântule!", "Rămâi cu mine" (Corina Chiriac), "Țărnuț soarelui" (cu regretata Cornelia Vorvoreanu), "Așteptarea", "Spre viitor" (Adrian Romcescu).

Sunt trist, simt un fior rece la inimă, prea mulți prieteni, prea mulți creatori de mare valoare ne-au părăsit în ultima vreme, lăsându-ne tot mai singuri... Și nu pot încheia aceste rânduri încărcate de tristețe fără a aminti de alte trei despărțiri dureroase, unele din ele petrecute într-un total anonim: Marilena Vasilache, soția devotată a compozitorului Vasile V. Vasilache (probabil că, premonitoriu, s-a grăbit să lanseze anul trecut superba antologie discografică dedicată creatorului...), chitaristul-bas și șeful de orchestră Gabi Popescu (multă vreme component de bază al big-band-ului Radio) și tânărul regizor Bogdan Toader. De numele acestuia din urmă se leagă unele dintre cele mai reușite video-clipuri muzicale ale vedetelor noastre, așa încât am avut un gust amar când am citit în "Libertatea" că avea nevoie de numai 3.000 de euro pentru o operație pe care n-a mai apucat s-o facă! Soliștii de renume cu care colabora câștigă suma asta în mai puțin de o oră...

Octavian URSULESCU